

E 23/2017

Ställd av Utskottet för tillväxt och utveckling i Norden
Till De nordiska regeringarna

Till De nordiska regeringarna

Skriftlig fråga
om EU-rättsliga hinder för ingående eller ändring av nordiska avtal på arbetsmarknadsområdet

1954 ingick de nordiska ländernas regeringar en överenskommelse om en gemensam nordisk arbetsmarknad. Denna har därefter reviderats och den nya överenskommelsen från 1982 trädde i kraft 1983.

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge, som anser att det är en grundläggande rättighet för medborgare i de nordiska länderna att fritt kunna ta arbete och bosätta sig i annat nordiskt land, vill i 1982 års överenskommelse både stimulera och begränsa rörligheten. Den skall stödja varje enskilt lands åtgärder för att trygga en harmonisk sysselsättningsutveckling, men flyttningsrörelserna mellan länderna skall inte skapa obalans på arbetsmarknaden. I sin helhet skall överenskommelsen vara till gagn för den ekonomiska och sociala utvecklingen i länderna.

I ett tilläggsprotokoll till överenskommelsen blir det dock tydligt att arbetsgivare som avser att rekrytera arbetskraft från annat nordiskt land bör göra detta genom den offentliga arbetsförmedlingen. Syftet är att förhindra att arbetsgivare bedriver privat värvning av arbetskraft i ett annat nordiskt land. Detta ter sig idag som en stor begränsning då rekrytering i ökande omfattning sker via andra kanaler och medier.

Överenskommelsen om en gemensam nordisk arbetsmarknad är på många punkter inte i samklang med dagens förhållanden på arbetsmarknaden och det aktuella nordiska samarbetet. Exemplet med arbetsförmedlingen visar tydligt att såväl överenskommelsen som tilläggsprotokoll snarast bör ses över.

Nordiska rådet har dock fått indikationer om att Nordiska avtal inte kan revideras eller nya ingås om de inte samtidigt inkluderar även icke-nordiska EU/EES-medborgare, då det strider mot gällande EU-rätt att direkt eller indirekt diskriminera medborgare från andra EU/EES-länder. Samtidigt har Nordiska rådet förstått att det ibland finns en viss betänklighet mot att öppna upp vissa regelverk och rättigheter för en vidare grupp av medborgare i hela EU, inte minst av kostnadsskäl.

Nordiska rådets utskott för Tillväxt och Utveckling i Norden ber därför de nordiska arbetsmarknadsministrarna redogöra för sin syn på möjligheten att, och eventuella EU-rättsliga eller politiska/ekonomiska begränsningar mot, att revidera eller ingå nordiska avtal på arbetsmarknadsområdet.

Köpenhamn, den 5 december 2017

Pyry Niemi

Ordförande i utskottet för tillväxt och utveckling i Norden